

[Boligministeren]

lance mellem antallet af ejerboliger og antallet af lejeboliger, og at der således ikke er noget generelt behov for at omdanne ejerboliger til lejeboliger. Det udelukker naturligvis ikke, at det i nogle tilfælde kunne være en god idé at etablere ældreboliger og ungdomsboliger eller almennyttige boliger ved køb af eksisterende boligejendomme i stedet for ved nybyggeri. Det kunne måske være fornuftigt i et område, hvor der i dag opføres støttet byggeri, samtidig med at der i det samme område er mange tomme ejerboliger. Det vil give nogle samfundsmæssige besparelser, og man vil endvidere få et mere velfungerende lokalt boligmarked. Men jeg må dog gøre opmærksom på, at en sådan ordning ville rejse en række problemer.

For det første siger det sig selv, at de opkøbte boliger vil komme til at ligge meget spredt. Der vil også blive tale om meget forskelligartede boliger. Begge dele vil alt andet lige medføre en mere besværlig og dermed dyrere drift og administration. For det andet vil de opkøbte boliger blive vanskeligere at indpasse i den struktur, som hele den almennyttige sektor er bygget op om. Det vil blive nødvendigt at fastsætte særlige regler om, hvordan disse afdelinger skal fungere. For det tredje må der, hvis der skal ydes offentlig støtte til opkøbet, sikres den nødvendige kontrol med, at boligerne ikke købes til overpris.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at SF forestiller sig, at boligejere, der kommer i økonomiske vanskeligheder, skal kunne overdrage boligen til et almennyttigt boligselskab og derefter blive boende på lejebasis. Det er måske en smuk tanke, men efter min opfattelse er den noget urealistisk. Fastsættelsen af prisen og forholdet til panthaverne vil i denne situation give anledning til store problemer. En sådan ordning vil også indebære stor risiko for misbrug.

Jeg skal endelig bemærke, at det allerede efter gældende regler er muligt at opkøbe eksisterende bygninger med henblik på etablering af støttede boliger. Det forudsætter imidlertid, at der gennemføres en egentlig ombygning.

På det foreliggende grundlag vil jeg således afvise denne del af forslaget.

Den tredje del af forslaget går ud på at give kommunerne en generel anvisningsret til hver fjerde ledige bolig i alle former for udlejnings- ejendomme og i samtlige private andelsbolig-

foreninger. Forslaget omfatter ikke nogen form for kompensationer og indeholder reelt ikke begrænsninger ud over, at ordningen skal sikre kommunernes mulighed for at varetage boligpolitiske opgaver. En sådan ordning vil efter min opfattelse kunne give anledning til overvejelser i relation til grundlovens § 73. Herudover er det min opfattelse, at man, så vidt det overhovedet er muligt, bør søge disse problemer løst ad frivillighedens vej. Derfor er det min hensigt nøje at undersøge muligheden for at etablere en ordning, som bygger på aftaler med udlejer – eventuelt kombineret med et økonomisk incitament.

Jeg skal endelig påpege, at det ikke er helt korrekt, når det i bemærkningerne til forslaget anføres, at kommunen i dag kun har anvisningsret til det almennyttige byggeri. Kommunerne har efter nærmere regler i lejeloven anvisningsret til hver tiende ledige bolig i indeksfinansieret privat udlejningsbyggeri til løsning af boligsociale opgaver. Endvidere har kommunen efter nærmere regler i byfornyelsesloven mulighed for at beslutte, at private udlejere skal stille hver tredje ledige bolig til rådighed for kommunens genhusning i forbindelse med gennemførelse af byfornyelsesarbejder.

På denne baggrund kan jeg ikke tilslutte mig forslaget om at give kommunerne en generel anvisningsret i alle former for udlejningsboliger og i samtlige private andelsboliger.

Sonja Mikkelsen (S):

Et bredt flertal i Folketinget har netop gennemført en decentralisering af kompetencen til at træffe beslutning om at bygge almennyttige boliger. Man har lagt kompetencen ud til kommunerne ud fra den betragtning, at det er noget nemmere lokalt at vurdere behovet for flere almennyttige boliger, herunder hvilke typer der skal være tale om, end det er centralt.

Decentraliseringen bygger på en tillid til, at kommunerne herefter faktisk vil sætte byggeri i gang i det omfang, det er nødvendigt for at sikre et tilstrækkeligt antal boliger af denne karakter i lokalområdet, herunder at sikre tilstrækkelig mange boliger til løsningen af de boligsociale opgaver, som kommunerne har.

I Socialdemokratiet har vi ligesom i SF den opfattelse, at der i alle kommuner bør være et reelt almennyttigt boligtilbud. Med decentraliseringen er det op til kommunalpolitikkerne at